ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ　　　　　　　　　　　　　　　　　ເລກທີ............/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ:...........................

"ຮ່າງ6" ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1　ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ແລະ ອາຊີບໝັ້ນຄົງ ແນໃສ່ແກ້ໄຂການເຄື່ອນຍ້າຍແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ປັບປຸງຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ສ້າງຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ໃນສັງຄົມ, ສ້າງເປັນບ້ານພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ກາຍເປັນຕົວເມືອງໃນຊົນນະບົດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 2　ການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແມ່ນການກຳນົດຂອບເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກຫຍັບຍ້າຍ ຫຼື ຍົກຍ້າຍຈາກພູມລຳເນົາເດີມ ໄປຕັ້ງພູມລຳເນົາບ່ອນໃໝ່ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາ.

ການຈັດສັນອາຊີບ ແມ່ນການສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການທຳມາຫາກິນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກຫຍັບຍ້າຍ ຫຼື ຍົກຍ້າຍຈາກພູມລຳເນົາເດີມ ໄປຕັ້ງພູມລຳເນົາບ່ອນໃໝ່ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ແນ່ນອນ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ** ໝາຍເຖິງ ບັນດາກິດຈະການທີ່ກຳນົດປະເພດ, ເຂດ, ພື້ນທີ່ຮອງຮັບ ແລະ ເງື່ອນໄຂການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ລວມທັງ ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ, ງົບປະມານ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. **ພູມລຳເນົາ** ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ບ່ອນທຳມາຫາກິນຂອງປະຊາຊົນ;

3. **ອາຊີບໝັ້ນຄົງ** ໝາຍເຖິງ ແມ່ນກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງສາມາດສ້າງລາຍຮັບກຸ້ມຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ;

4. **ການທຍັບຍ້າຍ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດສັນຄືນໃໝ່ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສໃຫ້ປະຊາຊົນໃນບ້ານ ຫຼື ເຂດພື້ນທີ່ເດີມ ເປັນລະບຽບ ແລະ ເໝາະສົມກ່ວາເກົ່າ;

5. **ການຍົກຍ້າຍ** ໝາຍເຖິງ ການປ່ຽນແປງທີ່ຢູ່ອາໄສເດີມຂອງຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອໄປຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ບ່ອນໃໝ່;

6. **ເຈົ້າຂອງໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

7. **ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນໃນໂຄງການພັດທະນາໃດໜຶ່ງ;

8. **ໂຄງການພັດທະນາ** ໝາຍເຖິງ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ດຳເນີນການຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ;

9. **ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ** ໝາຍເຖິງ ລະບົບການບໍລິການສາທາລະນະປະໂຫຍດຂັ້ນພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ ເສັ້ນທາງ, ໄຟຟ້າໃນລະບົບ, ສຸກສາລາ, ນ້ຳສະອາດ, ໂຮງຮຽນ;

10. **ບ້ານເຈົ້າພາບ** ໝາຍເຖິງ ບ້ານ ທີ່ມີປະຊາຊົນອາໄສຢູ່ກ່ອນແລ້ວ ແລະ ມີ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບ່ອນອື່ນ ຍົກຍ້າຍມາອາໄສຢູ່ນຳບ້ານດັ່ງກ່າວ;

11. **ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການພັດທະນາ;

12. **ນັກພັດທະນາ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກວິຊາການໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ, ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

13. **ສະນຳ** ໝາຍເຖິງ ເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ກຸ່ມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປຕັ້ງກະຕູບ, ຖຽງ ຫຼື ທີ່ຢູ່ອາໄສບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

14. **ເງື່ອນໄຂດຳລົງຊີວິດຂັ້ນພື້ນຖານ** ໝາຍເຖິງ ປັດໄຈພື້ນຖານຂອງການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຄື ອາຫານການກິນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ຈຳເປັນ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນ, ຄວາມສາມາດ ໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການປິ່ນປົວໃນເວລາເຈັບເປັນ, ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມສາມາດ ເຂົ້າເຖິງຕາໜ່າງການບໍລິການສາທາລະນະຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ;

15. **ໄລຍະຂ້າມຜ່ານ** ໝາຍເຖິງ ໄລຍະຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ຫາ ຫ້າ ປີ ນັບແຕ່ເວລາທີ່ໄດ້ມີການຍົກຍ້າຍອອກຈາກທີ່ຢູ່ອາໄສເດີມ;

16. ມູນຄ່າປົວແທນ ໝາຍເຖິງ ມູນຄ່າທີ່ຄິດໄລ່ເປັນ ວັດຖຸ, ເງິນ ຫຼື ທີ່ດິນ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ ເພື່ອປົວແທນທີ່ດິນ, ສິ່ງປູກສ້າງ, ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ລາຍຮັບ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຈັດສັນພູມລຳເນົາ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ລັດ ຮັບປະກັນສິດໃນການຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະ ປະກອບອາຊີບຂອງປະຊາຊົນຕາມລັດຖະມະນູນ ແລະ ຖືເອົາວຽກງານຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕິດພັນກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງຮາກຖານ, ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເປັນມາດຕະການຍຸດທະສາດ ທີ່ຕ້ອງສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ.

ລັດ ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ເຂົ້າໃນວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນທຶນຮອນໃສ່ວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
3. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ, ຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
4. ມີພູມລຳເນົາ, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ແລະ ອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ, ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ;
5. ຈັດສັນພາຍໃນບໍລິເວນທ້ອງຖິ່ນເດີມກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຈັດສັນໄປທ້ອງຖິ່ນອື່ນ ໂດຍຮັບປະກັນຄວາມສົມດູນ ລະຫວ່າງ ຈຳນວນຄົນກັບພື້ນທີ່;
6. ມີການປະສານສົມທົບ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ, ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຕ່ຫົວທີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຍົກ

ລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການ, ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ມີປະສິດຕິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 8 ແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແມ່ນການກຳນົດທິດທາງ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການທີ່ນອນຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ ໂດຍສຸມໃສ່ເຂດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນ ລະຫວ່າງຈຳນວນປະຊາກອນ ຫຼື ກຳລັງແຮງງານ ກັບພື້ນທີ່, ສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນມີອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ, ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9 ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການພາຍໃນ, ຂະແໜງການຊັບພະກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 10 ເນື້ອໃນແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ແຜນຍຸດທະສາດການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ທິດທາງລວມ, ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຈຸດສຸມການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;
3. ນະໂຍບາຍ, ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
4. ລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ;
5. ງົບປະມານ.

ພາກທີ III
ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ
ໝວດທີ 1
ປະເພດ, ເຂດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ມາດຕາ 11 ປະເພດການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດສັນທົ່ວໄປ;
2. ການຈັດສັນສະເພາະ.

ການຈັດສັນທົ່ວໄປ ແມ່ນການກຳນົດເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນເຂດທຸລະກັນດານ ແລະ ຂາດເງື່ອນໄຂການພັດທະນາ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການດຳລົງຊີວິດ, ເຂດທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ຊຶ່ງແມ່ນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈັດສັນສະເພາະ ແມ່ນການກຳນົດເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຖືກໂຄງການພັດທະນາ ຊຶ່ງແມ່ນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 12 ເຂດການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ເຂດການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທຸລະກັນດານ ແລະ ຂາດເງື່ອນໄຂການພັດທະນາ;
2. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການດຳລົງຊີວິດ;
3. ເຂດທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ;
4. ເຂດທີ່ຖືກໂຄງການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 13 ເຂດທຸລະກັນດານ ແລະ ຂາດເງື່ອນໄຂການພັດທະນາ

ເຂດທຸລະກັນດານ ແລະ ຂາດເງື່ອນໄຂການພັດທະນາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ບໍ່ມີບ່ອນທຳການຜະລິດ ຫຼື ມີໜ້ອຍເກີນໄປ, ດຳລົງຊີວິດແບບທຸກຍາກຂາດເຂີນ, ຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍທີ່ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ;

2. ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການພັດທະນາ ຫຼື ມີເງື່ອນໄຂຫຍຸ້ງຍາກ ເຊັ່ນ ເຂດພູຜາປ່າເລິກ, ເຂດປ່າຍອດນ້ຳ, ເຂດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການເຂົ້າເຖິງລະບົບການບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະ;

3. ບ້ານນ້ອຍກະແຈກກະຈາຍ, ເປັນກຸ່ມນ້ອຍແບບເລື່ອນລອຍ ຫຼື ສະນຳ;

ມາດຕາ 14 ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການດຳລົງຊີວິດ

ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການດຳລົງຊີວິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ມີໄພພິບັດເລື້ອຍໆ ເຊັ່ນ ເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ, ເຂດທີ່ມີການເຊາະເຈື່ອນ;

2. ເຂດຊຸມຊົນແອອັດ ທີ່ບໍ່ຮັບປະກັນດ້ານຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດລະບາດ, ມົນລະພິດ, ຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 15 ເຂດທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ

ເຂດທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ແມ່ນ ເຂດຍຸດທະສາດດ້ານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດແຫຼ່ງແຮ່ທາດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເຂດບູຮານສະຖານ ແລະ ບູຮານວັດຖຸ.

ມາດຕາ 16 ເຂດທີ່ຖືກໂຄງການພັດທະນາ

ເຂດທີ່ຖືກໂຄງການພັດທະນາ ແມ່ນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ໂຄງການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງ ແລະ ໂຄງການອື່ນ.

ມາດຕາ 17 ເງື່ອນໄຂຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຊາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ຖາວອນ;

2. ຢູ່ໃນເຂດການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

3. ຍິນດີ ແລະ ມີຄວາມຈິງໃຈຮັບເອົາການຈັດສັນ, ມີຄວາມຕັດສິນໃຈບຸກບືນຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ດຸໝັ່ນໃນການທຳມາຫາກິນເພື່ອຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ;

4. ເປັນພົນລະເມືອງດີ, ເຄົາລົບກົດໝາຍ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ມີນ້ຳໃຈສາມັກຄີປອງດອງ, ບໍ່ມີແນວຄິດ ແລະການກະທຳທີ່ເປັນການແບ່ງແຍກ ລະຫວ່າງ ເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ.

ໝວດທີ 2
ເຂດພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ມາດຕາ 18 ເຂດພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ເຂດພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດບໍລິເວນພື້ນທີ່ເດີມ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຕັ້ງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ມີທີ່ດິນ ເພື່ອທຳການຜະລິດ ແລະ ເພື່ອການພັດທະນາ;

2. ເຂດພື້ນທີ່ເປົ່າວ່າງ ຫຼື ປ່ອຍປະໃຫ້ເປັນເຮື້ອ ຊຶ່ງສາມາດບຸກເບີກ, ຟື້ນຟູໃຫ້ເປັນບ່ອນຕັ້ງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ທຳມາຫາກິນ;

3. ເຂດພື້ນທີ່ທີ່ສາມາດບຸກເບີກ ແລະ ຈັດສັນເປັນເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ;

4. ເຂດພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການແຮງງານ ເປັນຕົ້ນ ເຂດໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ເຂດປູກໄມ້ ຫຼື ພືດອຸດສາຫະກຳ;

5. ເຂດພື້ນທີ່ຈັດສັນພິເສດ ໃຫ້ຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານ ເຮັດໜ້າທີ່ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປົກປັກຮັກສາຊັບສິນບັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ເປັນຕົ້ນ ເຂດບໍລິເວນຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ, ເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດແຫຼ່ງແຮ່ທາດທີ່ມີຄ່າສູງ, ເຂດບູຮານສະຖານ ແລະ ບູຮານວັດຖຸ.

ມາດຕາ 19 ເງື່ອນໄຂເຂດພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ເຂດພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນພື້ນທີ່ບ້ານເດີມທີ່ສາມາດຮອງຮັບການຂະຫຍາຍບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະ ບ່ອນທຳມາຫາກິນໄດ້ຕື່ມອີກ;

2. ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ສາມາດຮອງຮັບ ແລະ ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ການຕັ້ງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນ ຢ່າງຍາວນານ;

3. ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ສາມາດ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຢ່າງເໝາະສົມ;

4. ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ມີແຫຼ່ງນ້ຳ ສຳລັບການບໍລິໂພກ, ອຸປະໂພກ ແລະ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ຢ່າງພຽງພໍ;

5. ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

6. ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ບໍ່ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 3
ຂັ້ນຕອນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ມາດຕາ 20 ຂັ້ນຕອນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາ;
2. ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກການຈັດສັນພູມລຳເນົາ;
3. ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ;
4. ການດຳເນີນການຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນພູມລຳເນົາ;
5. ການພັດທະນາເຂດຈັດສັນພູມລຳເນົາ;
6. ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ.

ມາດຕາ 21 ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ປະກອບດ້ວຍ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ, ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ການສຶກສາລະອຽດ.

ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນການສຶກສາຂໍ້ມູນດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ, ປະຊາກອນ ແລະ ລະບົບການບໍລິການສາທາລະນະຂອງບ້ານເປົ້າໝາຍທີ່ຈະຍົກຍ້າຍ ລວມທັງ ລັກສະນະພູມສັນຖານຂອງພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນ ເພື່ອກ້າວໄປເຖິງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້.

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນການສຶກສາຕາມຫຼັກການທາງດ້ານວິຊາການ ຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເປັນຕົ້ນ ການສຳຫຼວດທີ່ດິນ, ຊັບສິນ, ແຜນການກໍ່ສ້າງບ້ານໃໝ່, ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ການສຶກສາລະອຽດ ແມ່ນການສຶກສາຂໍ້ມູນຢ່າງລະອຽດ ຮອບດ້ານ ແລະ ປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການເບື້ອງຕົ້ນ ລວມທັງປະເມີນປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາປະເພດຈັດສັນທົ່ວໄປ ແມ່ນ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການ ເພື່ອສະເໜີຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນຂອງຕົນ ພິຈາລະນາ. ສຳລັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາປະເພດຈັດສັນສະເພາະ ແມ່ນເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການ ເພື່ອສະເໜີຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 22 ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ປະເພດການຈັດສັນທົ່ວໄປ ບໍ່ມີການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການຈັດສັນຂອງ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ.

ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ປະເພດການຈັດສັນສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ມີເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫາກໄດ້ສູນເສຍທີ່ດິນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ແລະ ທີ່ດິນທີ່ຍັງເຫຼືອ ກໍບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດ ດ້ວຍການຈັດສັນທີ່ດິນບ່ອນໃໝ່ທົດແທນຕາມມູນຄ່າປ່ຽນແທນທີ່ຄິດໄລ່ໄວ້ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບເອກະສານ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນນັ້ນ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບເອກະສານດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດຈັດສັນທີ່ດິນທີ່ເໝາະສົມທົດແທນໃຫ້ ຫຼື ທີ່ດິນນັ້ນ ມີມູນຄ່າປ່ຽນແທນໜ້ອຍກວ່າມູນຄ່າທີ່ດິນ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບສູນເສຍ ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ກ່ຽວດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຕາມມູນຄ່າປ່ຽນແທນ;

2. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ມີເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫາກໄດ້ສູນເສຍທີ່ດິນພຽງສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ທີ່ດິນທີ່ຍັງເຫຼືອ ກໍສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃ ນສ່ວນທີ່ໄດ້ສູນເສຍນັ້ນ ດ້ວຍມູນຄ່າປ່ຽນແທນທີ່ຄິດໄລ່ໄວ້, ສ່ວນທີ່ດິນທີ່ຍັງເຫຼືອ ຕ້ອງໄດ້ຮັບເອກະສານ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນນັ້ນ ໂດຍແມ່ນ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ;

3. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ໄດ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມປະເພນີ ຫາກສູນເສຍສິດ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫຼື 2 ຂອງມາດຕານີ້;

4. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ມີເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ການສູນເສຍທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕໍ່ການສູນເສຍສິ່ງປຸກສ້າງ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພືນລະປູກຕາມມູນຄ່າປ່ຽນແທນທີ່ຄິດໄລ່ໄວ້;

5. ການສູນເສຍສິ່ງປຸກສ້າງທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ດ້ວຍມູນຄ່າປ່ຽນແທນ ຂອງສິ່ງປຸກສ້າງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຂອງສິ່ງປຸກສ້າງນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີການຫັກຄ່າຫຼຸ້ຍຫ້ຽນ ຫຼື ບໍ່ມີການຫຼຸດຄ່າທົດແທນ ສຳລັບວັດຖຸກໍ່ສ້າງທີ່ຍັງເຫຼືອ;

6. ທີ່ດິນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ ທີ່ໄດ້ຢຸດການນຳໃຊ້ຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດທີ່ດິນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງນັ້ນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນ ໃນການສົ່ງຄືນທີ່ດິນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນສະພາບເດີມ;

7. ການສູນເສຍຕົ້ນໄມ້, ພືນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ ຫຼື ລາຍຮັບ ຕ້ອງທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍດ້ວຍມູນຄ່າປ່ຽນແທນ;

8. ການສູນເສຍໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ແກ່ຊຸມຊົນ ຕ້ອງໄດ້ປົວແປງຄືນ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບຄ້າຍຄືເກົ່າ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ ແລະ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຖ້າຫາກເປັນການສູນເສຍໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງດ້ານວັດທະນາທຳ, ສາສະໜາ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ສຳລັບ ປ່າຊ້າ, ທາດອັດຖິ, ຊຸມຝັງສົບ ຫາກຖືກຜົນກະທົບ ແລະ ຕ້ອງ

ໄດ້ຍ້າຍໄປບ່ອນໃໝ່ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ບົນພື້ນຖານການປຶກສາຫາລືກັບ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ການປະຕິບັດການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ;

10. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ມີການຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ບ່ອນອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ໄປຕາມແຜນການ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ;

11. ກິດຈະການ ທີ່ດຳເນີນພາຍຫຼັງວັນຂຶ້ນທະບຽນ ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 13 ຂອງມາດຕານີ້;

12. ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕ້ອງມີການປະເມີນຄືນໃໝ່ມູນຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນສິບສອງເດືອນ;

13. ການປະຕິບັດແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕ້ອງສຳເລັດພາຍໃນຊາວສີ່ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນແຜນການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການ. ຖ້າຫາກບໍ່ສຳເລັດການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງສະເໜີ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະອາຊີບ ພິຈາລະນາ ຕໍ່ເວລາເພີ່ມຕື່ມແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບສອງເດືອນ.

ມາດຕາ 23 ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮອງຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາຕົວຈິງ ຕາມແຜນການທີ່ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 24 ການດຳເນີນການຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການຍົກຍ້າຍຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນໃຫ້ໄປຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການຈັດສັນທີ່ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ;

2. ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ, ສາສະໜາ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງທ້ອງຖິ່ນ;

3. ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ບ້ານເຈົ້າພາບ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນ ໃຫ້ບ້ານເຈົ້າພາບສາມາດນຳໃຊ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງຊຸມຊົນ ທີ່ລັດ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາຈັດສັນໃຫ້.

ກໍລະນີການຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນພູມລຳເນົາ ຫາກບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ ຕາມແຜນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍແລ້ວ ຕ້ອງໃຫ້ຍົກເລີກ ຫຼື ໃຫ້ດຳເນີນການປັບປຸງ ແລະ ຮັບຮອງ ແຜນການດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 25 ການພັດທະນາເຂດຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງພັດທະນາເຂດຈັດສັນພູມລຳເນົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການສຳຄັນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມແຜນການພັດທະນາເຂດຈັດສັນ ທີ່ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ;
2. ຮັບປະກັນໃຫ້ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ພັດທະນາເຂດຈັດສັນພູມລຳເນົາຢ່າງຮອບດ້ານ ເພື່ອສ້າງເປັນບ້ານພັດທະນາ ແລະ ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ກາຍເປັນຕົວເມືອງໃນຊົນນະບົດ.

ມາດຕາ 26 ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ຕາມແຜນການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເປັນຕົ້ນ ຕອບສະໜອງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກທີ່ຈຳເປັນ;
2. ປະກອບ ຫຼື ສະໜອງອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນໃນການຜະລິດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດໃນການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ.

ພາກທີ IV
ການຈັດສັນອາຊີບ

ມາດຕາ 27 ປະເພດການຈັດສັນອາຊີບ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດປະເພດອາຊີບ ໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ຂອງປະເພດອາຊີບ ດັ່ງນີ້:

1. ການປູກຝັງ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ;
2. ການປູກໄມ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້;
3. ການບໍລິການ, ການຄ້າຂາຍສິນຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ;
4. ການຜະລິດສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຂອງຄອບຄົວ ;

5. ການປະກອບອາຊີບ ກຳມະກອນ ຢູ່ໂຮງງານ ຫລື ໂຄງການພັດທະນາ, ການຜະລິດສິນຄ້າໃນໂຮງງານ ຫຼື ສະຖານປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ, ການປະກອບເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ຫຼື ວັດສະດຸ ທີ່ຜູ້ວ່າຈ້າງນຳມາໃຫ້ຜະລິດ ລວມທັງການຮັບຕໍ່ບາງຂັ້ນຕອນ ຂອງການຜະລິດມາດຳເນີນການ.

ມາດຕາ 28 ເຂດ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນອາຊີບ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນອາຊີບ ແມ່ນ ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 12 ແລະ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 29 ບູລິມະສິດການຈັດສັນອາຊີບ

ການຈັດສັນອາຊີບໝັ້ນຄົງໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບູລິມະສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວ ທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ພິການ, ເສຍອົງຄະ ແລະ ອາຍຸສູງ ທີ່ມີພາລະຮັບຜິດຊອບຄອບຄົວ ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະທຸກຍາກລົງຫຼາຍກວ່າກຸ່ມຄົນອື່ນ;

2. ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວ ທີ່ທຸກຍາກ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ບໍ່ມີອາຊີບໝັ້ນຄົງ, ຜູ້ດຳລົງຊີວິດອາໄສທຳມະຊາດ ແລະ ຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍ;

3. ບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂເໝາະສົມໃນການສ້າງເປັນຄອບຄົວຕົວແບບ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດກະສິກຳ, ຫັດຖະກຳ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.

ມາດຕາ 30 ຂັ້ນຕອນການຈັດສັນອາຊີບ

ຂັ້ນຕອນການຈັດສັນອາຊີບ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ;
2. ການປະເມີນທາງເລືອກອາຊີບ;
3. ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ;
4. ການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມດ້ານວິຊາການ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການຕະຫຼາດ;
5. ການສ້າງນັກພັດທະນາກັບທີ່ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວຕົວແບບ;
6. ການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 31 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານອາຊີບ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ດຳເນີນໄປພ້ອມກັນກັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງການຈັດສັນພູມລຳເນົາ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເປັນຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານອາຊີບ ແລ້ວສະເໜີຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 32 ການປະເມີນທາງເລືອກອາຊີບ

ການປະເມີນທາງເລືອກອາຊີບ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າອາຊີບເກົ່າທີ່ມີພື້ນຖານ ຫຼື ອາຊີບໃໝ່ ເພື່ອກຳນົດກິດຈະການແຕ່ລະປະເພດອາຊີບທີ່ເໝາະສົມ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເປັນຜູ້ປະເມີນທາງເລືອກອາຊີບ ແລ້ວສະເໜີຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 33 ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະເມີນທາງເລືອກອາຊີບ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ບໍລິຫານກຸ່ມການຜະລິດ, ເຕັກນິກການຜະລິດ, ການບົວລະບັດຮັກສາ, ການເກັບກູ້, ປຸງແຕ່ງສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ການອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 34 ການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມດ້ານວິຊາການ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການຕະຫຼາດ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມດ້ານວິຊາການ ເປັນຕົ້ນການປູກ, ການລ້ຽງ, ຫັດຖະກຳ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ລວມທັງການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການຕະຫຼາດ ດ້ວຍການເຜີຍແຜ່, ແນະນຳເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ນຳພາປະຊາຊົນເຮັດຕົວຈິງຈົນກວ່າປະຊາຊົນຈະມີຄວາມສາມາດເພິ່ງຕົນເອງໄດ້ ໃນເງື່ອນໄຂດຳລົງຊີວິດຂັ້ນພື້ນຖານ.

ມາດຕາ 35 ການສ້າງນັກພັດທະນາກັບທີ່ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວຕົວແບບ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ, ເງື່ອນໄຂເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມສະໝັກໃຈໃນປະເພດອາຊີບໃດໜຶ່ງ ຕາມແບບແຜນທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອສ້າງເປັນນັກພັດທະນາກັບທີ່ ພ້ອມທັງສ້າງຄອບຄົວທີ່ມີທ່າແຮງພື້ນຖານ ແລະ ໝັ້ນແໜງດ້ານການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນ ການປູກ, ການລ້ຽງ, ຫັດຖະກຳ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ໃຫ້ກາຍເປັນຄອບຄົວຕົວແບບ.

ມາດຕາ 36 ການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນອາຊີບ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນອາຊີບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຫາວິທີແກ້ໄຂ ແລະ ສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ພາກທີ V
ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 37 ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຸ່ນດ່ຽງຈຳນວນປະຊາກອນ ແລະ ກຳລັງແຮງງານໃຫ້ເໝາະສົມກັບພື້ນທີ່ ລວມທັງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຂດແຄ້ວນ.

ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີ ສາມ ຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ;
2. ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ;
3. ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 38 ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ

ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ໂຄງການຈັດສັນ ຈາກແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງໜຶ່ງ ຫາ ແຂວງອື່ນ ໂດຍແມ່ນ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະເໜີລັດຖະບານ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 39 ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ

ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ໂຄງການຈັດສັນ ຈາກເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນໜຶ່ງ ຫາ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນອື່ນ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍແມ່ນ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 40 ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ

ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນ ການຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນ ຈາກບ້ານໜຶ່ງ ຫາ ບ້ານອື່ນ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໂດຍແມ່ນ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ແລ້ວນຳສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອໃຫ້ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ. ສຳລັບການ ຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ບາງຄອບຄົວນັ້ນ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ພາກທີ VI
ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 41 ສິດຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກຂະແໜງການ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການພັດທະນາໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

2. ຕິດຕາມ ກວດກາ ດ້ວຍຕົນເອງ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ລວມທັງການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

3. ສະເໜີເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຂະແໜງການ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ສອດຄ່ອງຕາມເຕັກນິກວິຊາການ

2. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທາງສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;

3. ສ້າງແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ແຜນຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ແຜນການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ບົນພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ;

4. ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ແຜນຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ແຜນການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;

5. ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ອົງການທີ່ມີບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການທັງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມາດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຕີລາຄາຜົນສຳເລັດ ຂອງວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

6. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຂໍ້ມູນທີ່ຕົນສ້າງຂຶ້ນ ພ້ອມທັງສະໜອງ ແລະ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ແລະ ຕໍ່ສາທາລະນະ;

7. ລາຍງານສະພາບການຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບການພັດທະນາໂຄງການຂອງຕົນ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

8. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບໂຄງການພັດທະນາ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຕົນຈະໄດ້ຮັບ ລວມທັງຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດສັນ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຕະຫຼອດໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການ;

2. ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເປັນທາງການ;

3. ສະເໜີເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການພັດທະນາ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ປະກອບຄຳຄິດເຫັນ ຕໍ່ແຜນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມອື່ນ ຕາມການເຊື້ອເຊີນ;

5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຊັດເຈນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີຂອງຕົນ;

2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ສະເໜີຂອງຕົນ;

3. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນອາຊີບ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນອາຊີບ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ອາຊີບຂອງຕົນ;

2. ເລືອກອາຊີບທີ່ຕົນເອງມີພື້ນຖານ ຫຼື ອາຊີບໃໝ່ ຕາມທ່າແຮງ;

3. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ໃນການຍົກລະດັບອາຊີບຂອງຕົນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດ;

4. ສະເໜີເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບອາຊີບຂອງຕົນ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ປະກອບຄຳຄິດເຫັນ ຕໍ່ແຜນການຈັດສັນອາຊີບ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມອື່ນ ຕາມການເຊື້ອເຊີນ;

6. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 46 ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນອາຊີບ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນອາຊີບ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອາຊີບຂອງຕົນ ໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີຂອງຕົນ;

2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນອາຊີບ;

3. ມີຄວາມບຸກບືນຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ດຸໝັ່ນໃນການປະກອບອາຊີບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ;

4. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII
ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 47 ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດ ໃນການພິຈາລະນາຮັບຮອງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ.

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີ ສາມ ຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ;
2. ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ;
3. ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ.

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 48 ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບ ດ້ວຍ:

1. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນປະທານ;
2. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງພາຍໃນ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
5. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຄະນະ;
11. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຄະນະ;
12. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ;
13. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຄະນະ;
14. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
15. ຮອງຫົວໜ້າຄະນະໂຄສະນາອົບຮົມສູນກາງພັກ ເປັນຄະນະ;
16. ຮອງປະທານສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຄະນະ;
17. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 49 ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນແຂວງ ປະກອບ ດ້ວຍ:

1. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາແລະ ອາຊີບ ເປັນປະທານ;
2. ຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຫົວໜ້າພະແນກພາຍໃນ ເປັນຮອງປະທານ;

4. ຫົວໜ້າພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຮອງປະທານ;
5. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການເງິນ ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຄະນະ;
11. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກ ເປັນຄະນະ;
12. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການທະຫານ ເປັນຄະນະ;
13. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ;
14. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຄະນະ;
15. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
16. ຮອງຫົວໜ້າຄະນະໂຄສະນາອົບຮົມແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຄະນະ;
17. ຮອງປະທານແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຄະນະ;
18. ຮອງເຈົ້າເມືອງ, ຮອງຫົວໜ້າເທດສະບານ, ຮອງເຈົ້ານະຄອນ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານຈັດສັນພູມລຳເນົາແລະ ອາຊີບ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 50 ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ ປະກອບ ດ້ວຍ:

1. ຮອງເຈົ້າເມືອງ, ຮອງຫົວໜ້າເທດສະບານ, ຮອງເຈົ້ານະຄອນ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາແລະ ອາຊີບ ເປັນປະທານ;
2. ຫົວໜ້າຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການພາຍໃນ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮອງປະທານ;
5. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການການເງິນ ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຄະນະ;
11. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນຄະນະ;
12. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການທະຫານ ເປັນຄະນະ;
13. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ;

14. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຄະນະ;

15. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;

16. ຮອງຫົວໜ້າຄະນະໂຄສະນາອົບຮົມເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຄະນະ;

17. ຮອງປະທານແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຄະນະ;

18. ນາຍບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 51 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

2. ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ ປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ, ປະຊາຊົນບ້ານເຈົ້າພາບ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕໍ່ເຫດຜົນ, ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ທິດທາງ ແຜນການຂອງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

3. ພິຈາລະນາແຜນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລ້ວສະເໜີຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຮັບຮອງ;

4. ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ຫົວໜ່ວຍການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ກຳນົດໄລຍະເວລາການພັດທະນາເຂດຈັດສັນ, ໄລຍະເວລາຂ້າມຜ່ານ ແລະ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງ ການ;

5. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໃຫ້ທັນກຳນົດເວລາ;

6. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ຫຼື ແຈ້ງການ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ;

7. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ກ່ຽວກັບໂຄງການພັດທະນາ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຕົນຈະໄດ້ຮັບ ລວມທັງຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແຕ່ລະໄລຍະ;

8. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 52 ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ປະຈຳການ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນຂອງຕົນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນກົມພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ສະຫະກອນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;

2. ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນຂະແໜງພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ສະຫະກອນ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3. ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນໜ່ວຍງານພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ສະຫະກອນ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກອງເລຂາຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີແຜນການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນຂອງຕົນ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ຫົວໜ່ວຍການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ໄລຍະເວລາການພັດທະນາເຂດຈັດສັນ, ໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ແລະ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ;

3. ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ກ່ຽວກັບໂຄງການພັດທະນາ ລວມທັງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ.

ພາກທີ VIII
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 54 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;

2. ມີການປະພຶດທີ່ສະແດງອອກເຖິງແນວຄິດຄັບແຄບ ເປັນຕົ້ນ ແບ່ງແຍກລະຫວ່າງເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ, ເຫັນແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຜົ່າຕົນເອງ;

3. ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ຈັບຈອງພູມລຳເນົາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

4. ໂຄສະນາຕ້ານແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ສ້າງຄວາມປັ່ນປ່ວນ, ຍຸແຍ່, ນາບຂູ່, ກົດໜ່ວງ ຖ່ວງດຶງ, ສ້າງອຸປະສັກ ຫຼື ຂັດຂວາງຕໍ່ການປະຕິບັດແຜນການຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ;

5. ໃຫ້ ຫຼື ເປັນສື່ກາງ ໃນການໃຫ້ສິນບົນ;

6. ດຳເນີນການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ຫ້າມ ພະນັກງານ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອບັງຄັບ, ນາບຂູ່, ກົດໜ່ວງ ຖ່ວງດຶງ ຫຼື ຮຽກເອົາສິນບົນ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;

2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ, ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;

3. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ອອກເອກະສານໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;

4. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ, ເລີ່ນເລີ້, ເມີນເສີຍ ແລະ ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;

5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ

ຫ້າມ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ຫຼື ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

2. ຖ່ວງດຶງ ຫຼື ແກ່ຍາວເວລາ ການປະຕິບັດແຜນການຍົກຍ້າຍ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;

3. ນຳໃຊ້ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

4. ໃຫ້ສິນບົນພະນັກງານ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ປະຊາຊົນ;

5. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຂູ່ພະນັກງານ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ປະຊາຊົນ;

6. ລະເມີດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

7. ປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມແຜນການຍົກຍ້າຍ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ຫ້າມ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແກ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;
2. ຍົກຍ້າຍ ກັບຄືນໄປບ່ອນຢູ່ເດີມ ຫຼື ຢູ່ບ່ອນໃໝ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
4. ປຸກລະດົມ, ສ້າງກຸ່ມກ້ອນ, ສ້າງຄວາມແຕກແຍກ ພາຍໃນກຸ່ມຜູ້ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ ຫຼື ບ້ານເຈົ້າພາບ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 58 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ່ຍ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 59 ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ່ຍ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ, ປະນີປະນອມ ຫຼື ໄກ່ເກ່ຍກັນ.

ມາດຕາ 60 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດ ສະເໜີໃຫ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62 ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ
ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 63 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮັບຜິດ ຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ກະຊວງພາຍໃນ, ກະ ຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ.

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າ ໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນງານ, ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

3. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດເຂດ, ພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອສ້າງເປັນໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມ, ຈັດລຽງບູລິມະສິດ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ທຶນກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;

6. ຊີ້ນຳຄະນະກຳມະການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນສູນກາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

7. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

8. ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

9. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

10.ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

11.ພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

12.ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13.ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການສະເພາະຂອງຕົນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາອອກ ຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

4. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ເຂດ ແລະ ພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນ ເພື່ອສ້າງເປັນໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບຂັ້ນແຂວງ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມ, ຈັດລຽງບູລິມະສິດ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ທຶນກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ເພື່ອນຳສະເໜີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ;

6. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

7. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

8. ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

9. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

10. ພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

2. ເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

3. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ເຂດ ແລະ ພື້ນທີ່ຮອງຮັບການຈັດສັນ ເພື່ອສ້າງເປັນໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ;

4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂັ້ນເມືອງ;

5. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລະກອນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

6. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

7. ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 67 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

2. ເຜີຍແຜ່ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

3. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

4. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ພະນັກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການໄກ່ເກ່ຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນ;

6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 68 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການພາຍໃນ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ມາດຕາ 69 ອົງການກວດກາວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ

ອົງການກວດກາວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ປະກອບດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສື່ມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 70 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະພະນັກງານ ງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;

3. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນ, ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;

4. ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ການເງິນ ເຂົ້າໃນວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ.

ມາດຕາ 71 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ XI
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 72 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 73 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ມາດຕະການທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 74 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຕ່ຫາກມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຮັບສາລະພາບຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 75 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາ, ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ຫຼື ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍໃດໆ.

ມາດຕາ 76 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານຊັບສິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກປັບໃໝໜຶ່ງເທົ່າຕົວ ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ.

ໃນກໍລະນີ ມີການລະເມີດເປັນຄັ້ງທີ ສອງ ຫຼື ເປັນອາຈິນ ຈະຖືກປັບໃໝສອງເທົ່າຕົວຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ.

ມາດຕາ 77 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ສັງຄົມ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 78 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 79 ງົບປະມານ

ງົບປະມານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການປະກອບສ່ວນ ຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 80 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 81 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ